

Svet
Evropske unije

Bruselj, 14. julij 2020
(OR. en)

9209/1/20
REV 1

Medinstitucionalna zadeva:
2020/0119 (NLE)

FISC 145
ECOFIN 544

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva:	IZVEDBENI SKLEP SVETA o spremembi Izvedbenega sklepa Sveta (EU) 2017/784 o dovoljenju Italijanski republiki, da uporabi posebni ukrep, ki odstopa od členov 206 in 226 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost
---------	---

IZVEDBENI SKLEP SVETA (EU) 2020/...

z dne ...

**o spremembi Izvedbenega sklepa Sveta (EU) 2017/784
o dovoljenju Italijanski republiki, da uporabi posebni ukrep, ki odstopa
od členov 206 in 226 Direktive 2006/112/ES
o skupnem sistemu davka na dodano vrednost**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost¹ in zlasti člena 395(1) Direktive,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

¹ UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Italiji je bilo z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2015/1401¹ do 31. decembra 2017 dovoljeno, da zahteva, da javni organi davek na dodano vrednost, ki se plača za dobavo tem organom, plačajo na ločen in blokiran bančni račun davčnih organov. Ta posebni ukrep pomeni odstopanje od členov 206 in 226 Direktive 2006/112/ES v zvezi s plačilom DDV in pravili izdajanja računov.
- (2) Z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2017/784² je bila Italiji dovoljena uporaba posebnega ukrepa do 30. junija 2020 ter področje uporabe tega posebnega ukrepa je bilo razširjeno, da bi vključevalo dobave nekaterim podjetjem, ki so pod nadzorom javnih organov, in podjetjem, ki kotirajo na borzi in so vključena v indeks Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa (v nadaljnjem besedilu: FTSE MIB).

¹ Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2015/1401 z dne 14. julija 2015 o dovoljenju Italiji, da uvede posebni ukrep, ki odstopa od členov 206 in 226 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 217, 18.8.2015, str. 7).

² Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2017/784 z dne 25. aprila 2017 o dovoljenju Italijanski republiki, da uporabi posebni ukrep, ki odstopa od členov 206 in 226 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in razveljavitvi Izvedbenega sklepa (EU) 2015/1401 (UL L 118, 6.5.2017, str. 17).

- (3) Z dopisom, ki ga je Komisija evidentirala 4. decembra 2019, je Italija zahtevala, da se to dovoljenje za uporabo posebnega ukrepa podaljša do 31. decembra 2023 in da se področje uporabe posebnega ukrepa omeji le na dobavo blaga in storitev javnim organom. Z dopisom, ki ga je Komisija evidentirala 27. marca 2020, je Italija spremenila svojo zahtevo tako, da ima zahtevano podaljšanje enako področje uporabe kot dovoljenje, odobreno z Izvedbenim sklepom (EU) 2017/784.
- (4) Z dopisom z dne 5. maja 2020 je Komisija o zahtevi Italije obvestila druge države članice. Z dopisom z dne 6. maja 2020 je Komisija uradno obvestila Italijo, da ima na voljo vse informacije, ki so potrebne za presojo zahteve.
- (5) Posebni ukrep je del svežnja ukrepov, ki jih je Italija uvedla za preprečevanje davčnih goljufij in utaj. Ta sveženj ukrepov, vključno z obveznostjo elektronskega izdajanja računov, kakor je bila uvedena z z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2018/593¹, je nadomestil druge nadzorne ukrepe in italijanskim davčnim organom omogoča, da navzkrižno preverijo različne operacije, ki jih prijavljajo izvajalci, in spremljajo njihova plačila DDV.

¹ Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2018/593 z dne 16. aprila 2018 o dovoljenju Italijanski republiki, da uvede posebni ukrep, ki odstopa od členov 218 in 232 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 99, 19.4.2018, str. 14).

- (6) Italija smatra, da v okviru uvedenega svežnja ukrepov, obvezno izdajanje elektronskih računov skrajša obdobje, ki ga davčna uprava potrebuje, da bi izvedela za morebitno davčno utajo ali goljufijo. Italija tudi smatra, da v odsotnosti mehanizma deljenega plačila, ki ga uvaja posebni ukrep, izterjava od davčnih utajevalcev ali goljufov, po opravljenem preverjanju ne bi bila mogoča, če bi bili ti plačilno nesposobni. Zato se je mehanizem deljenega plačila kot predhodni ukrep izkazal za bolj učinkovitega kot pa elektronsko izdajanje računov, ki je naknadni ukrep. Končni podatki o učinkovitosti posebnega ukrepa kažejo, da je učinkovitost ukrepa presegla pričakovanja
- (7) Eden od učinkov ukrepa je dejstvo, da dobavitelji, ki so davčni zavezanci, ne morejo izravnati DDV, ki so ga plačali za dobavljene izdelke ali storitve, z DDV, ki so ga prejeli od svojih strank. Ti dobavitelji bodo morda ves čas v položaju upnika in bodo morda morali od davčne uprave zahtevati dejansko vračilo DDV, ki so ga plačali za dobavljene izdelke ali storitve. Po informacijah, ki jih je predložila Italija, so davčni zavezanci, ki izvajajo transakcije, za katere se uporablja mehanizem deljenega plačila, prednostno upravičeni do prejetja plačila ustreznih dobropisov DDV, v mejah kreditnega limita, ki izhaja iz takih transakcij,. Ta praksa pomeni, da se zahteve za vračilo, povezane z mehanizmom deljenega plačila, obravnavajo prednostno tako med predhodno preiskavo kot med plačilom zneskov, dolgovanih za neprednostna vračila.

- (8) V skladu z uvodno izjavo 7 Izvedbenega sklepa (EU) 2017/784 po dokončni vzpostavitvi sistema, sestavljenega iz svežnja nadzornih ukrepov, ki jih Italija namerava uporabiti, ne bi bilo več treba nadalje odstopati od Direktive 2006/112/ES, da bi se uporabil ukrep deljenega plačila. Italija je zato zagotovila, da ne bo ponovno zaprosila za obnovo odstopanja, ki omogoča uporabo mehanizma deljenega plačila. Glede na to, da je še prezgodaj za celovito oceno učinkovitosti teh ukrepov zaradi njihove nedavne uvedbe in ob upoštevanju težavnega obdobja za Italijo zaradi pandemije COVID-19, zaradi česar je davčnim zavezancem oteženo izvajanje potrebnih sprememb v njihovih sistemih izdajanja računov, davčnim upravam pa je oteženo prilagajanje njihovih nadzornih in informacijskih sistemov, bi odprava ukrepa lahko imela znatne negativne učinke na področju boja proti davčnim utajam in obračunavanja DDV, pa tudi kar zadeva upravne stroške za davčne zavezance v trenutnih okoliščinah. Zato je primerno, da se podaljša dovoljenje o odstopanju iz Direktive 2006/112/ES.
- (9) Zahtevano odstopanje bi moralo biti časovno omejeno, da se omogoči ocena primernosti in učinkovitosti posebnega ukrepa. Dovoljenje bi se moralo podaljšati do 30. juniju 2023, kar bi omogočilo dovolj časa za oceno učinkovitosti ukrepov, ki jih izvaja Italija z namenom zmanjšanja davčnih utaj v zadevnih sektorjih.

- (10) Da se zagotovijo nujni nadaljnji ukrepi v okviru zahtevanega odstopanja in zlasti, da se oceni učinek na vračila DDV za davčne zavezance, zajete s tem odstopanjem, bi se moralo od Italije zahtevati, da Komisiji do 21. septembra 2021 predloži poročilo o splošnem stanju in zlasti povprečnem času, potrebnem za vračilo DDV davčnim zavezancem, ter o učinkovitosti tega posebnega ukrepa in drugih ukrepov, ki jih je Italija uvedla z namenom zmanjševanja davčnih utaj v zadevnih sektorjih, . Poročilo bi moralo vsebovati seznam različnih ukrepov, ki se izvajajo, skupaj z datumom začetka njihove veljavnosti.
- (11) Posebni ukrep je sorazmeren z željenimi cilji, saj je časovno omejen in zadeva le sektorje, za katere so značilne znatne težave davčne utaje. Poleg tega posebni ukrep ne povzroča tveganja, da bi se ta davčna utaja prenesla na druge sektorje ali druge države članice.
- (12) Zaradi težav, ki jih povzroča pandemija COVID-19 je postopek za obnovo odstopanja trajal dlje kot predvideno in je bil zaključen do 30. junija 2020. Podjetja, ki uporabljajo mehanizem deljenega plačila bi v primeru, da se ta sklep ne bi uporabljal retroaktivno, morale spremeniti svoj sistem izdajanja računov, da bi se preko noči prilagodile spremembam. Davčne uprave bi morale izvesti podobne prilagoditve svojih sistemov. Zaradi teh težav, se ne zdi primerno od podjetij in davčnih uprav zahtevati, da v tem trenutku uvedejo te spremembe. Zato je primerno, da se za zagotovitev pravne kontinuitete ukrepa, ta sklep uporablja retroaktivno.

(13) Odstopanje ne bo negativno vplivalo na skupni znesek davčnih prihodkov, zbranih na stopnji končne porabe, in ne bo imelo negativnega učinka na lastne vire Unije iz pobranega DDV.

(14) Izvedbeni sklep (EU) 2017/784 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Izvedbeni sklep (EU) 2017/784 se spremeni:

- (1) v členu 3 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Italija Komisiji do 30. septembra 2021 predloži poročilo o splošnem stanju vračil DDV davčnim zavezancem, ki jih zadevajo ukrepi iz členov 1 in 2, in zlasti o povprečnem trajanju postopka vračila ter o učinkovitosti tega ukrepa in vseh drugih ukrepov, ki jih izvaja Italija z namenom zmanjšanja davčnih utaj v zadevnih sektorjih. To poročilo vsebuje seznam različnih ukrepov, ki se izvajajo, skupaj z datumom začetka njihove veljavnosti.“;

- (2) v členu 5 se datum „30. junija 2020“ nadomesti z datumom „30. junija 2023“.

Člen 2

Ta sklep se uporablja od 1. julija 2020.

Člen 3

Ta sklep je naslovljen na Italijansko republiko.

V Bruslju,

Za Svet

Predsednik
